

НОВА ЕВРОПА

NEUES EUROPA
BERLIN W 56, POSTBOX 22

СЪДЪРЖАНИЕ:

Европа — единна	2
Какъ Съветскиятъ Съюзъ подготвяше войната? ..	4
Германскиятъ стопански планове за следъ войната	8
Вагнеровитъ музикални тър- жества въ Байройтъ	10
Българския народенъ театъръ въ Германия	12
Фрайхеръ фонъ Рихтхофенъ и подполковникъ Мьолдерсъ .	15

Европа — единна

Борбата на Германия срещу Москва се развива постепенно в един кръстоносен поход на цяла Европа срещу болшевиизма. Една необикновена, притегателна сила, надминаваща всички очаквания, обедини народите в Континента. Всички те съзнаха, че тук се касае за Европа, за цялия континент. Приятели на Германия, неутрални и дори ония народи, които доскоро кръстосаха мечовете си с Германия застанаха на един фронт срещу общия враг. Европа, като център на цялата човешка култура и нравственост, се намира във война за защита на всичко, което тя е постигнала в хилядолетия на борби, труд и творческа работа. Почти всички нейни народи са готови, да дадат под каквато и да била форма, своята данъ за тази общо-европейска освободителна борба. Днес на страната на Германия и на фашистка Италия стоят вече Финландия, Румъния, Словакия и Унгария във война срещу Москва. Също и Швеция не остана на страна от тази обща задача и улесни, чрез подходящи мерки, военните ръководства на Райха и Финландия. Зад нейният принос стои цялия шведски народ с всички негови конституционни органи, и въ шведската младеж расте чувството, че тя трябва да бъде готова, да служи доброволно на тази гигантска борба на финландския фронт и да защитава Европа. Дания веднага сключи дипломатическия си връзки с Москва и датската младеж също е готова, за бъде на мястото си въ дадения момент, за да се бори на страната на Германия и за спасяването на Европа. Норвежки отряди напредват вече на север. Балтийските народи, които се надигнаха против болшевишките подписници, поздравяват германските войски като освободители.

Обновителните национални движения на фламандците, валоните и холандците подобряват разчитването на събитията с Москва и събитата, че то е най-великото дело на Фюрера. Водачът на национал-социалистическото

движение въ Холандия, Мусерт, събра доброволци. Солидарността на България въ европейската освободителна борба е напълно естествена. Младата войска на Хърватско има честта да се нареди на страната на германската армия. Въ Испания Фалангата и армията взеха решение да помогнат на Европа чрез доброволчески контингенти и да се борят срещу общия враг — болшевиизма. Португалия, чието държане до сега се характеризираше с това, че нямаше дипломатически отношения с Русия, общественото мнение е на страната на борбата срещу болшевиизма. Въ заетите и незаети области на Франция положението е същото, защото новото държавно ръководство е въ остро противоречие с болшевиизма. Както всички тези държави и народи имат съзнанието, че тази война е от съществена важност, така също и духовенството, изоставяйки всички идейни противоречия, знае, че на гигантския фронт на Изток се защитава и неговото дело.

От държането на европейските народи личи ясно къде стоят те въ тази борба. И от тук може да се заключи, че нито от тези държави са отказали окончателно от сътрудничество с Англия и С. А. Щати, които заедно с болшевиизма искат да унищожат Европа.

Европейските народи съзнаха, че Нова Европа дотогава не ще може да се радва на сигурност и мир, докато на изток въ континента съществува болшевиизмът, който има за задача, да постави въ служба на една деструктивна цел, една шеста от жителите на света — един блок от повече от 180 милиона хора — и да завладее Европа за комунистическата нищета. Това, което Германия и цяла Европа желаят е възобновяването на достойнството и свободата на човешката личност, на семейството като носител на нравствения и естествен живот на всеки народ, възобновяването на понятието частна собственост, на свободата на религиозното

убеждение, на свободата на културната собственост на народите и народните групи като членове на европейската общност, нажсо, възстановяването на основата, върху която ще се издигне сградата на една Нова Европа, която е решена да затвърди своето място в свѣта. Днесъ въ Европа не съществуватъ никакви разногласия относно тѣзи въпроси, защото чрезъ болшевишката заплаха отъ една страна и нападението на Англия и С.А. Щати отъ друга страна, нѣщата дойдоха до тамъ, че безъ тази освободителна борба европейскитѣ народи биха били изложени на една система, чиято целъ е унищожаването на всички човѣшки и културни ценности, насаждане на безбожността и пролетаризирването на всички.

А още по-мизерна е ролята на Англия и Съединенитѣ Щати, които открито работятъ заедно съ болшевиизма срещу Европа. До сега, съ своето нападение срещу Германия, тѣ

бѣха въ контактъ съ болшевиизма, а днесъ тѣ открито станаха сътрудници на смъртния врагъ на Европа. Никакво извинение и никакво различие между комунизма, когото отричатъ, и Съветския съюзъ (който се смѣта, като добре дошълъ, като общъ врагъ на Германия) не промѣнятъ престѣпнитѣ имъ намѣрения, да се помогне на болшевиизма, да стане победителъ въ Европа и да му предадатъ ежщата като победоносна плячка.

Заради това инстинктивно всички народи въ Европа се събиратъ около Германия, която сама е въ състояние да се справи съ силитѣ на разрушението и да изведе Европа къмъ победа.

Резултатътъ отъ удара на западъ и на изтокъ ще бѣде, заради това една европейска общностъ, която до сега никога не е съществувала и, за въ бѣдеще, ще бѣде носена и крепена отъ най-добритѣ отъ всички народи на Европа.

Настѣпленіето на германскитѣ войски въ Русія

Photo: Weltbild

Какъ Съветскиятъ Съюзъ подготвяваше войната?

Нека приведемъ следното за систематичните нарушения на границата и войсковите движения на червената армия по източната граница, съгласно многото тайни доклади на съответната държавна власт (германска власт)

Върховно командуване
на войската
Западъ-Отдѣление Л (1 оп.)
№ 00 369а/41

Отн. Съветско-руски нарушения на границата.

До Външното Министерство-лично на
г-нъ пълн. м-ръ Риттеръ

Върховното командуване на войската съобщава, че презъ месецитъ януари и февруари, независимо отъ докладитъ отъ 13 януарий, по демаркационната линия сѣ станали предитания отъ страна на Съветитъ презъ границата. Маса съобщения отъ този родъ се намиратъ за областта Шелмъ и Остроленка.

Тѣй като въ тази областъ германско-руската граница, вследствие на интереситъ, е особено рѣзко очертана и поради това една ориентация отъ въздуха е много лесна, върховното командуване на войската е дошло до убеждението, че при нарушаване на границата се касае за съзнателна провокация.

Въ връзка съ това се обръща вниманието на изявления на съветски офицери относно германско-рускитъ отбегнати отношения, като даватъ път на противогерманската пропаганда не само въ руската войска, но и между руския народъ.

Върховното командуване обръща внимание върху сериозността на произлизащитъ отъ това последствия.

На германскитъ въздушни сили се заповѣдва сега, както и преди само да се въздържатъ.

За шефъ на Върховното командуване на войската

п. Йодль

Съставител: М. М. М.

Болшевиизмътъ разбира само отъ този езикъ

Върховно командуване на
войската
Западъ-Отд. Л (1 оп.)
№ 00 731 а/41

Отн. Съветско-руски нарушения на границата.

До Външното Министерство - лично
на г-нъ пълн. м-ръ Риттеръ

Постѣпващитъ всѣкидневнo съобщения за понатѣшни нарушения на границата отъ страна на руски самолети потвърждаватъ предаденото на Външното Министерство мнението на Върховното командуване на войската отъ 1 мартъ, а именно че въ всички случаи се касае до съзнателни провокации отъ страна на болшевикитъ.

На 11 априлъ два двумоторни самолети отъ типа СБ 2 прелетѣха надъ града Белцъ на

голяма височина. На 11 април бѣ съзрѣн единъ апаратъ при Малкиния и Островъ Мазовике. На 14 април бѣ съобщено сѣщо за прелитането на единъ съветски самолетъ надъ Лангсзоргенъ.

Нѣколко апарати прелетѣха на 15 април областта Диновъ-Лодчина, южно отъ Лоско. На 17 април бѣха отбелязани 8 прелитания надъ германска територия, на 19 април 2 апарата надъ Малкиния и единъ другъ само на 200 м. височина надъ Островице. Освенъ това бѣ съобщено за прелитането на редица самолети, чийто националностъ, обаче, вследствие на голѣмата височина не можеше безпогрѣшно да се опредѣли.

Въз основа на посоката и констатацията на поставени тамъ германски свързочни постове, не сѣдѣствува никакво съмнение че и въ този случай се касае до прелитания на съветски самолети надъ границата.

Върховното командуване на войската трѣбва впрочемъ да констатира, че постоянно растящитѣ погранични нарушения сѣ едно планомерно заемане отъ съветската авиация на територии на Райха.

Тѣй като, междувременно, за сигурностъ, по другата страна на германската граница трѣбваше да бѣждатъ разположени германски войски, вследствие на засиленото струване на руски войски, трѣбва значи да се очаква една увеличена опасностъ отъ гранични инциденти съ тежки послѣдствия. Обаче, Върховното командуване на войската все още дава заповѣди за сдържане и резервираностъ.

Шефъ на Върховното командуване на войската опълномощ.

п. Подлъ

Шефътъ на Върх. командуване на Войската
Западъ-Отд. II (1 оп.)
№ 00 886/41

До г-нь

Министъра на Външнитѣ работи
Многоуважаеми Господинъ Райхсминистре.

Върховното командуване на войската наблюдава отъ месеци съ растяща загриженостъ движението и струването на руски военни сили по продължение на германската източна граница.

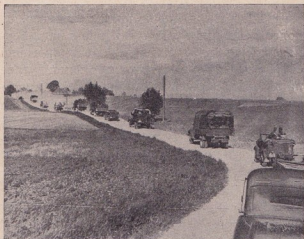

Photo: Weltbild

Германски бързи транспорти продължаватъ своето напъжение въ Русия

Споредъ приложенитѣ тукъ съобщения, при избухване на войната въ 1939 г. въ европейска Русия се намираха вече 77 руски отбранителни дивизии, отъ които малко повече отъ половината по западно-руската граница. Следъ завършване на похода въ Полша това число се увеличи на 114. Ако и да намѣри основателно тази мѣрка при окупираната почти безъ борба отъ рускитѣ войски Източна Полша то Върховното командуване трѣбваше после, следъ планомерното приключване на тѣзи операции, да констатира съ очудване едно понататъшно нарастване на това число на 121 дивизии.

Отъ началото на тази година, обаче, въ Върховното командуване на войската постѣпватъ всѣкидневно съобщения отъ всички части на границата, които описватъ една широка концентрация на руски войскови части по германската източна граница. Следъ безогледното пренасяне на отбранителни, моторизирани и брониранни дивизии отъ Азиатското пространство и Кавказъ, особено следъ руско-японския пактъ за ненападение, числото на отбранителнитѣ дивизии само въ европейска Русия възлизаше на 1 май 1941 год. на 143. Отъ тѣхъ 119 се намираха по германо-руската граница. Отъ началото на тази година въ западна Русия сѣ констатирани и много моторизирани и брониранни дивизии. Кѣмъ тѣхъ се прибавятъ и 20 кавалерийски дивизии и нѣколко батальони парашутисти. Едно подобно раздвижване се забелязва и въ руската авиация. Постоянното натрупване на леки въздушни войски за подкрепане на сухоземнитѣ войски се съпровожда отъ бързия напредѣкъ въ

изграждането на окопи край границата, за подготвянето на голъми нападения надъ Германския Райхъ съ мощни бомбардировачни самолети. При това Върховното командуване на войската обръща пакъ внимание на многократнитъ изявления на висши съветски офицери, които, при обучения и пр. открито сж говорѣли за една скорошна руска офанзива. Върховното командуване на войската идва до убеждението, вследствие тѣзи факти, вземайки подъ внимание и постъпващитъ отъ външното министерство съобщения за постоянни нарушения на границата, че тази концентрация на съветски войски по германската източна граница е подготовка за една руска офанзива отъ голъмъ мащабъ. И опасността отъ единъ въоръженъ конфликтъ всѣки день се приближава все по-застрашително. Тази концентрация позволява вече на руското правителство свободно да опредѣли, кога да започне нападението. Вече се налага Германия да вземе съответни мѣрки.

Хайлъ Хитлеръ!

Вашъ преданъ: (п) Кайтелъ

Photo: Weltbild

Тази горяща къща бѣше единъ бункеръ

Списъкъ на нарушенията на границата отъ страна на руски самолети и руски войници. (Извлечение.)

пор. №	Време	Мѣсто	Забележки
6	14. 4.	Лангсдоргенъ	2-вмот. руски самолетъ.
10	19. 4.	Малкнина	Типъ II 16 Рада-голѣмъ завои на моста Бугъ.
13	26. 4.	Сувлаки	5 руснаци съ самолетъ: 1 подпоручикъ, 1 сержантъ, 2 подоф, 1 човѣкъ бѣха въоръжени съ автоматични пистолети.
16	27. 4.	Тереспотъ	Моторна лодка съ 7 души-офицери изследватъ германската гранична областъ.
17	27. 4.	Сабуче	Моторна лодка приближи германския брѣгъ на Бугъ.
21	9. 5.	Саранаки	Руски бипланъ на 30 м. височина.
32	26. 5.	Островъ-Мацъ-Замброръ	2 руски самолети, едномоторни, съ ясно забележими руски отличителни знаци.
35	26. 5.	Наревъ-Бавъ (11. 40. часа)	1 руски дожджйски апаратъ (II 16) на 2000 м. височина предетъ Казерненъ, Воисе, Ково, Гара Остроленка.
40	5. 6.	Саранаки	1 руски самолетъ, идващъ отъ северъ къмъ Бугъ, на голъма височина, посока Саранаки (22 км.) с. п. Бяла-Подлазка.
41	6. 6.	Говорово	2 руски двумѣстни самолети, вѣроятно Р 5 или Р 3 на 500 м. височина надъ Говорово-Остро-Мацъ-Уклиево.

Тайна преписка на командуването.

Върховно командуване на войската

Чуждестраненъ № 212/41.

Само чрезъ офицеръ.

До управлението на Райха, чрезъ г-нъ Министра на Външнитъ Работи.

Върховното командуване на войската е държало непрестанно въ течение правител-

Photo: Weibild

Германска тежка картечница пази единъ мостъ

ството на Райха за това, че държанието на Съветска Русия добива непрестанно единъ застрашителенъ характеръ. Ако Съветскиятъ Съюзъ заблуждава съ политическото си държание, като се придържа точно къмъ изпълнението на всички договори въ стопанско отношение и не дава поводъ за никакви оплаквания, то междувременно става ясно, че военнитъ мѣрки, които взема Съветскиятъ Съюзъ сж предназначени недвусмислено за подготвянето на едно нападение срещу Германския Райхъ.

Следващата таблица дава една ясна представа за извънредно голѣмитъ групировки на войски по западната граница:

- 1. 9. 39 г.
- 44 стрелкови дивизии
- 20 кавалерийски дивизии
- 3 моторизирани и бронирани бригади (общо около 65 дивизии)
- 28. 11. 39 г.
- 76 стрелкови дивизии
- 21 кавалерийски дивизии
- 17 моторизирани и бронирани бригади (общо около 106 дивизии)

Това дава нагледна картина за руското напредване къмъ границата. Отдѣлнитъ сухоземни войскови части, както и авиационнитъ такива, се групиратъ сжщо по границата. Близки до границата летища се охраняватъ отъ въздушни войски. Осведомителната дейность е сжщо значително засилена и се провежда главно отъ висши офицери.

Всички факти, свързани съ старото руско желание за унищожаването на Германия, ни водятъ до заключението, че Съветска Русия се подготвя въ всѣки моментъ, намѣренъ отъ нея за удобенъ, да нападне Великия Германски Райхъ.

Шефъ на Върховното командване на войската

(п) Кайтелъ

Върховно командване на войската

В. Ф. Ст. (отд. Л. 1 ап.)

№ 00 1161/41

Относно съветскиятъ нарушения на границата — повѣрително

До

Външното Министерство

лично на г-нъ полк. м-ръ Риттеръ

На 17 юний 1941 г. на 8.25 часа въоръжени руски войници, отъ зоната на германската VI А. К.-източно отъ Роминтереръ Хайде, при Айспераки (15 км. западно отъ Калварика) преминаха руската граница, безсѣмнено къмъ германска територия. Германскиятъ постове дадоха пушечни вистрели, при което рускиятъ войници залѣгнаха. Следъ кратка престрелка русиътъ се оттеглиха обратно на своя територия.

Този инцидентъ е едно ново доказателство за провокационнитъ намѣрения на Съветска Русия, особено въ връзка съ особено голѣмата концентрация на съветски военни сили срещу източна Прусия.

Отъ 11 юний насамъ сж констатиращи съ положителностъ само срещу границата Сувалки-Мемелъ 20 пехот. дивизии, 2 бронирани дивизии и 5 бронирани бригади. Въ областта на Бизлистокъ сж групирани 19 пехот. дивизии, 7 кавал. дивизии, 1 брон. дивизия и 5 брон. бригади. Задъ тѣхъ, около Барановичи е събрана една резервна армия отъ 10 пехот. дивизии и 2 брон. бригади.

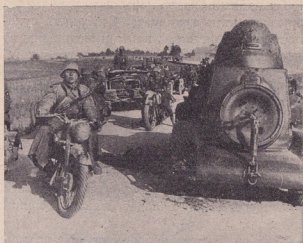

Photo: Weltbild

Германска войскава част минава по край единъ разрушенъ съветски танкъ

Отъ това проличава, че всѣки моментъ една огромна съветска военна маса може да тръгне отъ изтокъ къмъ юго-изтокъ срещу източна Прусия и срещу устието на Бугъ и Наревъ, северно отъ Варшава. Тази армия е съставена отъ 4 армии и обхваща 49 пехот. дивизии, между които много моторизирани, 3 брон. дивизии, 12 брон. бригади и 7 кавал. дивизии.

Едно такова нападение може да бжде подкрепено отъ около 2 000 самолети, споредъ

наличнитѣ сведения за укрепяването на съветскитѣ летища, северно отъ Припетскитѣ блата.

А че и по другитѣ руски фронтове сѣ концентрирани, макаръ и не въ такъв размѣръ, съветски войскови части, е известно още отъ съобщенията до Вѣншното Министерство отъ 11 май. Въ последнитѣ седмици положението относно придвижването на съветски войски се е промѣнило само въ Южна Бесарабия, където бързо се събиратъ само бързоподвижни войскови части (брон. дивизии и бригади, както и моторизирани и кавалерийски дивизии), което говори недвусмислено за нападателни намѣрения.

Върховното командуване на войската заключава, че едно такова военно държане спрямо една страна, съ която ги свѣ пактъ за приятелство, показва недвусмислено намѣренията на Съветитѣ.

Нѣма съмнение, че Съветска Русия отъ месеци насамъ е гледала на този пактъ само като на едно подигруяване, за да може да проведе, по възможностъ необезпокоявана, напѣтствуваната отъ Англия, най-великия походъ на своята история срещу Германия.

Сигурността на Райха изисква, щото тази заплаха да бжде отстранена незабавно.

За шефъ на върхов. командуване на войската п. Йодлъ

Германскитѣ стопански планове за следъ войната

Германия стои не само на върха на нейнитѣ военни напрежения, за да постигне чрезъ поражението на Англия и болшевиизма последния воененъ решителенъ ударъ, но вниманието на нейното политическо и стопанско ръководство е насочено вече къмъ нови задачи, които биха се създали отъ победата.

Тѣзи въпроси, изглежда, нѣма да бждатъ сложени на обществено разискване, докато победата на орѣжието не бжде приключена. Но не щѣ никакво съмнение, че още отъ зѣга преди всичко въ стопанската областъ се работятъ планове, чрезъ чието провеждане ще се промѣни основно економическата и социална физиономия на Европа.

Въ Берлинъ сѣ на ясно, колко проблеми,

външни и вътрешни, ще се явятъ за разрешение следъ приключването на военната акция.

Райхсминистърътъ на труда Зелдте изложи неотдавна въ заседанието на германската академия за изследване, че се приближава времето, когато воеона германска програма ще бжде напълно замѣстена чрезъ грандиозната заселническа и жилищна програма. По този поводъ началникътъ на отдѣлението за жилищна политика въ министерството на труда съобщи, че германската строителна жилищна програма ще бжде вече напълно приготвена, при което той направи разлика между една програма, която веднага трѣбва да се изпълни при приключване на войната и една дългогодишна програма, която предстои за бждеще.

Чрез това съобщение значи се потвърждава, че Германия е взела вече мърки за изработване на преходни и следвоенни програми, а в нѝкои области плановеѝ сѝ дори готови. Това важи не само за строителната област, но още и за многочисленни стопански клонове, както и разбира се за голѝмия обем на съобщенията, а вѝроятно и индустрията е помислила за това, чието върховно ръководство неотдавна се събра за обсъждане на въпросиѝ до приключване на войната, какѝ трѝбва по възможност по-скоро и бърже да реорганизираѝ своиѝ предприятия за мирновременното стопанство.

Между това може да се допусне, че се разисква върху още по-голѝми въпроси за общото устройство на стопанството на великия Райхъ и вънъ отъ това меродавниѝ мѝста обмислят какѝ ще трѝбва да изглеждатъ плановеѝ за една нова уредена Европа въ стопанско отношение. Ръководниѝ мотиви въ герм. стопанска политика сѝ идентѝ за планово стопанство, чиѝто целъ е стопанскиятъ производственъ капацитетъ и социална сигурностъ. Стремениеѝ е да се постигне единъ новъ стопански и социаленъ редъ, който е очевидно мисленъ като европейско голѝмо стопанско пространство, за което ще бѝде меродавно, споредъ мнението на германскиѝ теоритици, мисълъта за пазарния редъ и главно плано-мѝрното стопанско оформяване. Въ него не трѝбва да има никакви чувствителни колебания въ ценитъ на земеѝлскиѝ произведения, но сѝщо и индустрията трѝбва да бѝде запазена отъ всѝкакви кризи за пласментъ, като и тя сѝщевременно трѝбва да поставена подъ закона за урегулiranje на пазара. Споредъ германско гледище международниѝ индустриални картели сѝ дали вече една ценна предварителна работа: Споредъ германското право тѝ не престанаха да съществуватъ, дори и въ тия случаи, когато къмъ тѝхъ се числятъ сѝщо и годаници отъ воюващиѝ страни, чиѝто дейтелностъ е преустановено само докато продължава войната. Ето тѝхното нарасло значение за стопанското възобновяване следъ войната, както за обединяването на различни народ ни стопанства въ едно европейско голѝмо пространствено стопанство трѝбва особено да се подчертае. Всѝки случай, въ стопанската публицистика се посочва, че картелитѝ не трѝбва да се оставятъ сами на себе си, но трѝбва да бѝдатъ контролирани отъ

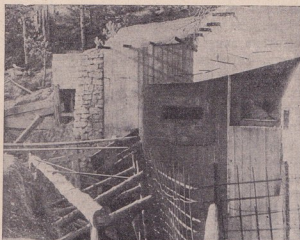

Photo: Weltbild

Единъ съветски бункеръ следъ завладѝването му.

една централна институция. Развитието на германската външна търговия въ последниѝ години може да бѝде взето като доказателство, че стремениеѝ къмъ стопанска и политическа автономия не значи отказване отъ външната търговия. Техническото развитие предвижда безъ съмнение голѝми разширени пазари. Стопанската разпокъсаностъ, въ която Европа потъна следъ Свѝтовната война, се отрази сѝщо и въ Германия като единъ повратъ, чиѝто последици почувствува свѝта вънъ отъ Европа, въ повече случаи подъ формата на продължителни кризи. Създаването на едно политическо равновесие, трѝбва да бѝде освободенъ път на германското разбиране за една голѝмо стопанско сътрудничество. При това интернационалната търговия трѝбва да се нареди споредъ държавното стопанско ръководство, чиѝто целъ е запазването и затвърдяването на трудещето се съсловие и едно равномерно развитие на всички производителни сили.

Въ германската народностопанска литература се посочва, че процентъѝ на ангажиранитѝ въ производството работници нивото на ценитѝ на повечето страни ще бѝдатъ определени отъ голѝмиѝ индустриални страни, чиѝто способностъ за приемане на сурови материали и земеѝлски продукти зависи отъ тѝхните външни и вътрешни възможности за развитие. Така напр. европейскиятъ Юго-изтокъ можа да участвува презъ последниѝ години въ германския стопански подемъ. Взаимната търговия можа да се разшири така силно, както никѝде въ другитѝ

части на свѣта, безъ да доведе това до нѣкакви смущения. Производителнитѣ възможности оставаха винаги задъ приемерелната способностъ, едно състояние, което тогава дава поводъ, за съгласуване на производителнитѣ програми. Затова се мисли, че едно равно развитие въ едно още по-голѣмо европейско пространство би било възможно.

Въ Германия се мисли, че чрезъ една целесъобразно производително и търговско ръководство опасноститѣ могатъ да бждатъ отстранени, които биха могли да произлѣзатъ отъ неурегулирани междудържавни отношения за социалната структура и стопанския собственъ животъ на странитѣ.

Че и на друго мѣсто проблемитѣ сж обмисляни личи отъ това, че тѣзи дни, както съобщаватъ стокохолмскитѣ вестници, въ стокохолмскитѣ банкови кръгове се постави на разглеждане въпроса: да ли не би било целесъобразно, да се създаде една обща

изравнителна валута за търговския оборотъ въ голѣмото европейско стопанско пространство. Търговско политическитѣ и валутно технически мѣжнотии на единъ такъвъ планъ въ Берлинъ вѣроятно не се подценяватъ, но фактитѣ показватъ, че въ това направление се прави много нѣщо, като Германия се вземе за централна точка. Въ европейското пространство сжществуватъ понастоящемъ още 20 валути, които се различаватъ помежду си. Това означава, 170 до 190 курсуви релации въ една областъ, която се е нагодила къмъ досегашното развитие на войната, да направи стокообмѣна много по-интензивенъ, отколкото досега.

Всѣки случай, трѣбва да се отбележи, че днесъ въ още воюваща Германия вече сжществуватъ планове за организацията на едно голѣмо европейско пространствено стопанство, въ които успѣхи всички трѣбва да бждатъ убедени.

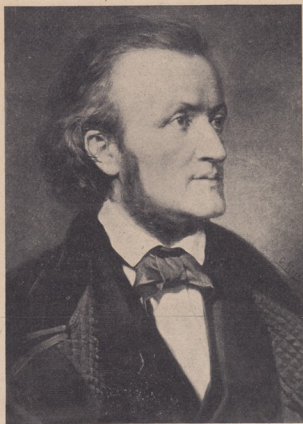
Вагнеровитѣ музикални тържества въ Байройтъ

Традиционнитѣ музикални тържества въ Байройтъ, посветени на творчеството на германския гений Рихардъ Вагнеръ, и тази година, въпрѣки войната, се уреждатъ и ще бждатъ изнесени въ такъвъ огроменъ мащабъ, както и въ мирнитѣ времена. Тѣзи тържества започватъ въ Байройтъ къмъ срѣдата на месецъ юлий и ще продължатъ въ течение на два месеца. Приготовленията имъ за изнасянето на Вагнеровитѣ музикални драми и опери се готвятъ отъ месеци наредъ.

Малиниятъ, но извъредно красивъ германски градъ Байройтъ, който има велико и гордо минало, е известенъ на свѣта предимно съ музикалнитѣ тържества, уреждани отъ години наредъ честь на безсмъртния германски музикаленъ колосъ Рихардъ Вагнеръ, предтечата на нова Германия и основателътъ на една нова германска култура. Музикалнитѣ му драми и опери по негово желание, завещано на германския народъ отъ великия му синъ, е щото тѣ да се представятъ въ този градъ, станалъ на музиканта най-любимъ и съ който е свързано цѣлото му музикално творчество и упорититѣ борби за установяване въ

германската земя на чиста германска народна култура. Байройтъ остава не само за Германия, но и за цѣлия свѣтъ, първиятъ градъ на Вагнеровата музика. Традицията не е само формална. Тя е придобила вече качеството на най-голѣмо съвършенство за Вагнеровото показване на свѣтовнитѣ майстори и ценители на Вагнеровото творчество. И пакъ споредъ завещанието на Вагнеръ, много отъ неговитѣ музикални драми и опери могатъ единствено да се поставятъ само въ Байройтъ и сж запазени нѣщо като монополъ за този музикаленъ градъ. Това предимство на Байройтъ издига още повече неговия авторитетъ на музикаленъ центъръ на Вагнеровата музика. Така интересътъ къмъ Вагнеръ и къмъ Байройтъ расте отъ година на година, още повече съ любовта къмъ музиката на великия майсторъ, която печели все повече привърженици и почитатели. Музикалната култура, която този градъ дава на свѣта и на велика Германия остава паметна и за историята на оперното изкуство.

По личното желание на водача Адолфъ Хитлеръ, който има особени почитания къмъ

Рихард Вагнеръ

Photo: Atlantic

личността и творчеството на този германски гений, борил се през цял си живот за издигане на чистото германско музикално изкуство, тѣзи тържества придобиватъ и символично значение за германската култура при национал-социализма, който изтъква великото творчество на Вагнера за примѣръ и за уважение отъ всички. Самъ водачътъ се интересува отъ начина и стила въ който ще бъде представенъ Вагнеръ на сцената. Това най-добре личи отъ неговата заинтересованостъ по отношение на постановка, декоръ и музикално тълкувание на Вагнеровото творчество, което той нарежда да бъде то напълно въ стила на германския музикаленъ гений.

Пакъ по желание на водача, Вагнеровитѣ музикални драми и опери се дирижиратъ отъ първитѣ германски диригенти и интенданкти на оперитѣ въ страната, а декоритѣ въ Байройтъ се рисуватъ само по скицитѣ на проф. Преториусъ, които водачътъ разглежда предварително и лично се произнася за тѣхъ. Отъ главнитѣ до най-малкитѣ роли въ Вагнеро-

витѣ драми и опери, представяни въ Байройтъ, се изпълняватъ отъ най-големитѣ артисти и актриси на германското оперно изкуство, поканенитѣ отъ всички оперни театри на Германия. При такова подбиране на музикални ръководители и изпълнители се провеждатъ музикалнитѣ тържества на Вагнеръ въ Байройтъ.

Миналата година за първи пѣтъ тѣзи тържества придобиха съвсемъ националенъ характеръ, който напълно съответствува и съпада съ военното време и съ разбиранията на национал-социализма. До сега на тѣзи тържества сѣ присъществували многобройни гости отъ чужбина и особено отъ Америка и Англия, дето Вагнеръ съ своето сериозно и дълбоко музикално творчество винаги е печелилъ много почитатели. Презъ 1940 година Вагнеровитѣ тържества въ Байройтъминаха за първи пѣтъ безъ присъдствителство на чужденци, но затова пакъ тържествата придобиха съвсемъ другъ характеръ, понеже бѣха опредѣлени за войската и за военнитѣ работници. Тази година за втори пѣтъ Вагнеровитѣ тържества се предназначаватъ пакъ за германския войникъ и за германския работникъ, като всѣки посетителъ ще бъде лично поканенъ отъ името на водача. Затова, като се има предвидъ музикалното ниво на новата публика, ще бждатъ показани такива музикални драми отъ Вагнеръ, които сѣ достъпни за новата публика. Презъ тѣзи музикални тържества, които ставатъ въ Вагнеровия театъръ въ Байройтъ, който работи само два месеца презъ годината докато траятъ представленията на Вагнеровитѣ опери, ще бждатъ представени: 6 пѣти „Хвърчащиятъ холандецъ“ и 2 пѣти цялия цикълъ на „Пръстена на нибелунгитѣ“, който се състои отъ четири музикални драми: „Рейнско злато“, „Зигфридъ“, „Валкюри“ и „Залъзътъ на боговетѣ“.

Вагнеровитѣ музикални тържества се организиратъ и тази година по единъ образцовъ начинъ отъ организацията „Сила чрезъ радостъ“.

Уреждането и провеждането на голѣмитѣ тържества, посветени на Вагнеръ въ Байройтъ, говорятъ най-ясно за високата култура и за спокойното развитие на творчеството въ германския Райхъ.

Българския народен театър в Германия

Културните връзки между Германия и България водят началото си не от скоро. Тези връзки, обаче, извънредно много се засилиха в последно време. Тъй се създадоха от стремежият на една част от българската интелигенция, която търсеше да добие своето образование и своята специализация изъ германските висши училища и университети, а следъ това — чрезъ взаимните търговско-стопански и политически връзки. Но културните връзки между България и Германия придобиха една по-определена насока едва, когато известни културни сръбди въ България положиха съзнателно усилие да станатъ мостъ за преминаването на германските духовни ценности въ България. Тези отношения, обаче, бѣха повече дѣло на личния починъ, отколкото съзнателно усилие на дветѣ държави и двата народа. Общоевропейското развитие, обаче, презъ последните нѣколко години взе такова направление; щото бѣше немислимо тая дейность да остане изключително достояние на личната инициатива на отдѣлни лица и институти. Налагаше се, както Германия, така и България да направятъ една преоценка на този изминатъ пѣтъ и взаимно да обмислятъ всички възможности, чрезъ които би могло не само да се засили тая културна размѣна, но да се осигури нейното развитие и за въ бъдеще. Така се стигна до сключването на германо-българския културенъ договоръ отъ преди една година и, по-специално, до германо-българското споразумение за културна размѣна отъ преди нѣколко седмици.

Въ тая насока трѣбва да се смѣта, че гостуването на Българския народенъ театъръ е първата стѣпка и първиятъ плодъ на това културно споразумение между Германия и България.

Специално по отношение на театъра, ние сме щастливи да откриемъ, че една отъ първите пиеси (Геновева), която се е играла отъ българските любителски театри още преди освобождението, е била отъ германски произходъ. Още въ времето на турското робство германската драматическа литература е намирала широкъ приемъ и вѣрно тълкувание отъ

страна, както на българските театрални дейци, така и отъ страна на българската публика.

Наредъ съ другите изкуства и германската драма е заела едно отъ предните мѣста и днесъ тя държи първо мѣсто въ българската репертуарна политика. Това се дължи на обстоятелството, че проблемите на германското изкуство твърде добре съответствуватъ на българските схващания и, че германските драматически творби, предимно тези на Шилеръ, сж изградени на една борческа основа и носятъ твърде много социаленъ елементъ, който допада на българското съзнание и на българската душа, които бѣха закърмени на времето си съ борческите и романтични идеи на запада и съ тяхъ бѣха трѣгнали на походъ

Chrisan. Fanev

Хрисанъ Цанковъ — режисьоръ на Българския народенъ театъръ

Krastyo Sarafov

Кръстю Сарафовъ

срещу турското господство. А намъ ни е известно, че България бѣше първата страна и българският народъ бѣше първиятъ народъ, който използваше всичко като сръдство за извоюване на своята политическа и духовна свобода.

Българският народенъ театръ дойде въ Германия съ две пиеси: „Хъшове“ отъ Ив. Вазовъ и „Коварство и Любовь“ отъ Фр. Шилеръ.

„Хъшове“ будѣше интересъ въ германската публика поради това, че бѣ една творба, самобитна, българска и, при това, отъ най-борческия периодъ на българския народъ. И наистина, тая творба, макаръ да не притежава до край качествата на една технически издържана драма, бѣ една великолепно битова иллюстрация на единъ отминалъ животъ, но пъленъ съ величие, саможертва и най-високъ идеализмъ.

Въ тая иллюстрация, която бѣше единъ низъ отъ интересни типове, българскиятъ артисти наистина показаха завидни възможности. Най-напредъ тѣ показаха своето майсторство въ тъл-

куването на чисто българскиятъ типове и характери, защото, може би тукъ тѣ бѣха напълно въ своя елементъ, както се казва. Самата пиеса не предлагаше много възможности на отдѣлния артистъ или на цѣлия съставъ изобщо, но тая тежка материя бѣ така добре развизирана, че успѣхътъ бѣ пъленъ и безспоренъ.

„Коварство и любовь“ бѣше една опасна проба. Ако „Хъшове“, поради ограниченитъ рамки на драматическото действие и на простотата въ проблематиката, създаваха затруднение за артиста, то широкитъ рамки на драматическото действие и сложнитъ психологически моменти на „Коварство и любовь“ можеха да бждатъ източникъ на нови безпокойства. Германскиятъ зритель бѣше любопитенъ да види какъ единъ български темпераментъ ще може да тълкува германски характери и ще вае германски образи. Шилеръ е билъ винаги една опасна проба не само за българитъ — той е билъ опасенъ за всѣки европейски артистъ. Трѣбва да признаемъ, че българскиятъ театраленъ съставъ успѣ да се справи съ тая отговорна задача.

Макаръ българскиятъ театръ да е единъ отъ най-старитъ балкански театри, въ срав-

Vladimir Transfilov
1.VII. 94г

Владимиръ Трандафиловъ

нение съ западно-европейскиѣ, той е още твърде много младѣ. Предъ него има бѣдѣще и ние вѣрваме, че въ това бѣдѣще той ще догони развитието на западноевропейския театъръ. Личи, че е работено надъ артистичѣ твърде много, а изъ между тѣхъ имаше и такива, които наистина бѣха съперничели и съ най-добритѣ европейски артисти. Налага се, обаче, още малко усилие да се овладѣятъ езиковитѣ срѣдства, още малко усилие да се прозрѣ по-дълбоко въ отдѣлнитѣ характери, а на режисурата се налага единъ дългъ за още поуглубено опознаване на Шилеровия духъ и стилъ. Отдѣлни моменти въ играта наистина бѣха бисери; отдѣлни артисти наистина разкриха прекрасни качества, но за да може стилната линия на действието да бѣде проведена докрай, безъ колебания, безъ грапабини, ще трѣбва да се положатъ още усилия.

Като начало на една съзнателна културна размѣна гостуването на Българския народенъ театъръ е щастливо начало. Ние сме убедени, че България има още богатства, които ще намѣрятъ истински и вѣрни ценители въ Германия. По тоя пѣтъ, както представителитѣ на българския духовния животъ въ Германия, така и германскитѣ културни дейци въ България, ще трасиратъ онзи естественъ пѣтъ къмъ взаимно доопознаване между двата

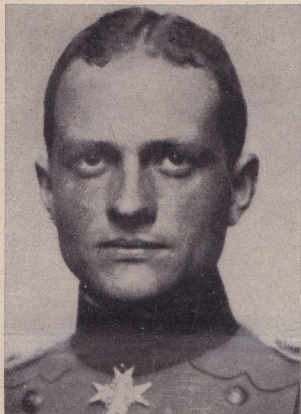
Ирина Тасева

народи, което ще стане естествената основа за изграждане на една пълна културна общностъ, въ духа на новитѣ европейски идеи.

ПРОГРАМА НА ГЕРМАНСКОТО РАДИО

Време на предаването	Видъ на предаването	Езикъ	Станции	Вълна
6.15— 6.30	Новини	Българ.	DONAU, DXO,	
20.15—20.30	"	"	DONAU, DXM	
23.15—23.30	"	"	DONAU, DXM	

Фрайхеръ фонъ Рихтхофенъ и подполковникъ Мьолдерсъ

Безсмъртниятъ герой на въздуха
Фрайхеръ фонъ Рихтхофенъ

Съвременниятъ герой на въздуха
подполковникъ Мьолдерсъ

За всѣки истински германецъ, особено за всѣки германски пилотъ, Манфредъ фонъ Рихтхофенъ ще остане за винаги единъ свѣтълъ примѣръ. Известно е, че този храбъръ пилотъ свали презъ Свѣтовната война 81 противника. Тамъ, където той се появяваше въ въздуха съ своята червена машина, вѣшаше страхъ и ужасъ. Заради това, той бѣ нареченъ отъ своитѣ противници „Червения дяволъ“. На 21 априлъ 1918 год. той падна пронизанъ отъ куршума на единъ канадски пилотъ близо до французкия градъ Корди на рѣката Сомъ.

Днешната война доказа, че войникътъ на националъ-социалистическия Райхъ не остана по-назадъ въ своитѣ подвизи отъ неговитѣ другари отъ свѣтовната война. Това важи, особено, за въздушното оръжие.

Не е случайностъ, че създадетелътъ на въздушното оръжие на нова Германия е сжиятъ онзи Херманъ Гьорингъ, който стана наследникъ на Манфредъ фонъ Рихтхофенъ и пое командуването на неговата ескадрила.

Днесъ, къмъ най-храбитѣ пилоти въ съвременната война, трѣбва да причислимъ и подполковникъ Мьолдерсъ, който, до 30 юний 1941 год. е свалилъ 82 противника и по тоя начинъ е надминалъ единъ майсторъ като фонъ Рихтхофенъ. И както преди 23 години Германия се гордѣеше съ героя на въздуха Фрайхеръ фонъ Рихтхофенъ, така и днесъ тя се гордѣ съ подполковникъ Мьолдерсъ, който вече оспорва славата на своя великъ предшественикъ.

Photo: Scherl Bilderdienst

Д-ръ Гюбелсът чете прокламацията на Фюрера за войната против Съветска Русия